

«ΒΡΥΣΕΩΝ ΑΝΑΒΡΥΤΗΣ» ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΜΑΤΙΚΗΣ ΒΑΛΙΩΤΗ

γιορτάζει και διαπρέπει

Συλλόγους και τις κοινότητες, ακολούθησαν αυθόρυμπα σχέδιον όλοι και μάλιστα με μεγάλα ποσά.

Εκείνος όμως, στον οποίο αξίζει να σταθούν οι ιστορικοί του μέλλοντος για μια αληθινά μεγάλη στιγμή της ιστορίας του Ελληνισμού στην Αμερική, και να τον καταγράψει στις πιο λαμπρές και καθαρές σελίδες του, είναι ο πρόεδρος του Ιστορικού Συλλόγου Γεώργιος Κατσίχτης και ο αδερφός του Πίτερ αλλά και ολόκληρη η οικογένεια Κατσίχτη που αδιάλειπτα προσφέρουν χωρίς να φαίνονται πουθενά!

Και αυτό είναι αληθινή κατάθεση μαρτυρία που προσωπικά έχω διαπιστώσει πολλές φορές, ώσπου πράγματι ένα βράδυ στον Λευκό Πύργο κάποτε δεν άντεξα και έγειρα τα μάτια μου για να μη φανούν τα δάκρυα...

Από τότε που τον γνώρισα από κοντά –ενώ άκουγα χρόνια για τον χαρακτήρα και το ήθος του ανδρός– και τον είδα να δίνει σε φτωχούς και ταλαιπωρους, είπα: «Για τέτοιες προσωπικότητες αξίζει να γίνει ένας ωραίος και καλός αγώνας προκειμένου εμείς οι νεότεροι να πάρουμε και να παραδειγματιστούμε. Ο κάθε ένας στον τομέα του να προσφέρει και να συνεχίζει το έργο αυτών των άξιων και αληθινών ανθρώπων».

Ανθρώπων που όποιος τίτλος τιμής και αν τους αποδοθεί κάποτε, ποτέ δεν θα μπορέσει να εκφράσει αυτό που στα αληθειά είναι, που ήταν, και συνεχίζουν να είναι. Ανθρωποι. Έλληνες. Ορθόδοξοι.

Το είδα λοιπόν και το καταθέτω όσο και αν έχει αντίρρηση ο ίδιος, διότι εκ φύσεως είναι σεμνός και ταπεινός, να φροντίζει με απίστευτη απλότητα ως καθημερινή υποχρεωτική του πράξη,

να προσφέρει σε πεινασμένους και άτυχους στη ζωή τους.

Πράξεις αγάπης και ανθρωπιάς

Να τους φροντίζει κρυφά και με διάκριση για να μη μαθευτούν από πουθενά οι γεμάτες ανθρωπιά και ζεστασιά καθημερινές –και κυριολεκτώ– ανθρώ-

πινες πράξεις αγάπης και προσφοράς του. Να τους αγοράζει καθημερινά τοιγάρα, τα φαγητά τους.

Το πασίγνωστο Neptoun Diner στο κέντρο της Αστρούριας, που του ανήκει, είναι το σπίτι φτωχών και αξιοθήρήντων πλασμάτων. Χωρίς εξαιρέσεις φυλετικές, εθνικές ή θρησκευτικές.

Όλοι τον αγαπούν και έχουν να πουν

‘Όλοι τους χωρίς εξαιρέσεις ακολουθούν εδώ και χρόνια μια σπουδαία, σεμνή και αληθινά μεγάλη προσωπικότητα που δίνει και προσφέρει χωρίς να θέλει να ακουστεί ή πολύ περισσότερο να επιδιώκει τη δημοσιότητα, όπως συνήθως συμβαίνει στην Αμερική’

μόνο καλές κουβέντες. Ένα χαρακτηριστικό του είναι ότι είναι ο άνθρωπος που όλοι θα ακούσουν και με το αριστοφανικό χιούμορ του καυτηριάζοντας τα κακώς κείμενα θα προσπαθήσει να συμβιβάσει τα διεστάτα. Όπως συμβαίνει αυτή την περίοδο με τον ιστορικό οργανισμό της Ομοσπονδίας Ελληνικών Σωματείων Μείζονος NY που έχει χωριστεί στα δύο.

Εν τούτοις, και οι δυο πλευρές ήταν στην πολύ όμορφη και ζεστή εκδήλωση του, έστω και αν κάθονταν αντικριστά και σε ξεχωριστά τραπέζια... Και οι δυο πλευρές ήταν εκεί γιατί ο Γ. Κατσίχτης πάντα με το δικό του θαυμάσιο, γλαφυρό, περιγραφικό και πάντα καυστικό χιούμορ στηλίτευει και αναζητά λύσεις. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι στον ιστορικό Σύλλογο της Αναβρυτής είναι πρόεδρος συνεχώς και παμψηφεί εκλεγμένος από το 1987!

Προσωπικότητα ισχυρή και πολυσχιδής, δραστήριος, εργατικός, τίμιος, ευπροσήγορος και ευγενής, χαμογελαστός και διακριτικός, καταδεκτικός, και χωρίς ίχνος αλαζονείας, έξυπνος, πνευματικά καλλιεργημένος και πετυχημένος επιχειρηματίας.

Και πάνω από όλα Άνθρωπος, με ήθος και αξιοπρέπεια. Πλέον όπως όλοι μετά από δεκαεννιά συναπτά έτη στην προεδρεία του αρχαιότερου και μεγαλύτερου συλλόγου, ανταποδίδοντας το χιούμορ του, δικαίως τον αποκαλούν ΚΑΙΣΑΡ!

Χωρίς φαμφάρες, λόγια και υπερβολές

Άνθρωπος με ήθος, εκλεπτυσμένο χιούμορ –είδος που σπανίζει στη σκληρή πραγματικότητα της ομογένειας–, με διάκριση και προ πάντων με διάθεση να βοηθήσει και να προσφέρει χωρίς να φαίνεται. Χωρίς φαμφάρες, λόγια και υπερβολές.

Τέλος, ένα από τα μεγάλα έργα που έχει κάνει ο Γεώργιος Κατσίχτης, και αξίζει αυτό το σημείο να τονιστεί, είναι ότι διατηρεί και συντηρεί πλούσιο και σπάνιο το αρχείο του ιστορικού συλλόγου που φυλάει και εμπλουτίζει ως κόρη οφθαλμού!

Πρέπει να επισημανθεί για τους υπεύθυνους ότι το συγκεκριμένο αρχείο έχει τεράστια ιστορική αξία όχι μόνο για τον Ελληνισμό και την ομογένεια, αφού εκεί μέσα θα δεις ντοκουμέντα και αρχεία που ακολουθούν την πολυτάραχη διαδρομή του Ελληνισμού στην Αμερική, όλες τις εποχές, αλλά έχει βαρύνουσα σημασία για τη νεότερη ιστορία του ελληνικού Έθνους, αφού εκεί υπάρχουν ντοκουμέντα και στοιχεία πολύτιμα που θα έπρεπε να περιέλθουν ως ιερό πολιτιστικό και πνευματικό κειμήλιο στην κατοχή του ελληνικού κράτους, για να διαφυλαχθούν και να τεθούν σε δημόσια έκθεση στο ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων ή σε άλλα πνευματικά ιδρύματα προς τιμήν των Ελλήνων της διασποράς της Αμερικής.

Ίσως είτι εμπράκτως πια η Ελληνική Πολιτεία να αναγνωρίσει την πολύτιμη και πολυδιάστατη προσφορά των απλών Ελλήνων της διασποράς που πρόσφεραν και συνεχίζουν να προσφέρουν για την Ελλάδα, χωρίς να περιμένουν ανταμοιβή. Τιμές, δάφνες και αξιώματα...